

II мур
13/4 28/IV 2/11

А тя каква била? — Когато прогърмяло
въ града предъ кулата, — по ридътъ побеляло
отъ кринолини, тъй покрито изведнъжъ,
като отъ гъби следъ есенски топълъ дъждъ.
Юнаци! Толкова юнашството имъ чини! —
Прищърпали снаги со женски кринолини,
на-на! | опридали къде Топчи-Дере . . .“

V —

— „Я вижъ! А по-напредъ си гърлото дере,
че българина билъ неznamъ каква нерода.“
Обади се сега пъкъ Ворчо Воевода,
юнакъ, съ юнашини прочутъ и по света,
комуто и до днесъ се пее песенъта . . .

„Сама се замота лисицата въ капана!“ —

„Дръжъ! Зере вижъ че пакъ гаджосала въ Балкана!

He ми е дума менъ за тия шо въ торба
сж турили глава и съ турчина борба
имъ е душа и святъ, — а тези ми юнаци,
шо по кюшетата опъватъ салъ мустаци,
въ полето знаящи че се пльсти трева,
въ гората ходили — но само за дърва! . . .
Но ще ви видимъ, де, и вазъ, не е далеко —
да димне само димъ! Тукъ въ стаята се леко
и ефтино таквизъ продаватъ . . .“

14

~~Азисен ред~~
Азисен ред

Съ тезъ слова

подзе се изведнъжъ нечакана мълва
и препирни. На две полвини разделени,
спокойни най-напрежъ, а после разярени,
едни се други те отрупваха съ укоръ —
и почнатия тихъ изпървомъ разговоръ
отъ мигъ на мигъ следъ туй по лихъ и буенъ става,
и сля се най-подиръ во неразбрана врява,
далеко тътнеша и вьнъ чакъ изъ мрака . . .

1a

Средъ зноенъ летенъ день понякога така
черъ облакъ припълзи отъ нейде въ небесата,
запре, намръщи се и метне надъ земята

Азисен ред

